

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 5. Philippi Franciæ Moderatoris declaratio circa hanc controversiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII.

A. C. 1720.

§. V.

*Philippi Franciæ Moderatoris delib-
ratio circa hanc controversiam.*

*Lafiteau l. c.
pag. 183.
Dorsum.
Journal
pag. 513.*

Præter hæc Pontifex etiam ab ipso
Regni Administratore petiit, ut in
novo Regis mandato, quo Constitutio
per universum Regnum recipi jubere-
tur, insuper infereretur, omnes appella-
tiones, cunctaque edicta contra
libros in Constitutionis defensionem scrip-
tos promulgata omnino irrita, nulla
& suppressa esse. Hæc Pontificis polle-
lata Sistericensis Episcopus in suis literis
Regenti proposuit: Hic vero respondit.
Noaillii acceptationem per ejus episto-
lam ad Parochos datam minime
tari, proin videri, quod Pontifex vel
nullum Noaillianæ acceptationis exem-
plar, vel nonnisi corruptum receperit.
circa ambos quoque libellos, utpote
jamjam Curix edicto proscriptos, non
vam litem movere, supervacaneum
esse: de cetero autem in Regio man-
dato ita Sedis Apostolicæ prærogativa
consultum iri, ut tamen a Regni iuribus
nihil decederet, pariter Episcoporum
jura tuendi studio ambos libellos fuisse
suppressos, ipsique supremo Advocato
injunctum, ut in sua oratione Magis-
tratibus laicis injungeret, ut cogni-
tionem

tionem eorum, quæ doctrinæ res con- Sæc. XVIII.
cernunt, Episcopis plene relinquere: A. C. 1720.

Verum his nondum contentus erat Pontifex, insuper etiam appellationes esse nullas ita declarari petiit, ut ullam deinceps interponere & Parlamenta sese Ecclesiæ rebus ingerere interdicerentur, *si enim Rex*, inquiebat Papa, *id facere detrectaverit, mearum partium erit hoc prohibere.* In tanta tamen rerum perturbatione summo Pontifici levamen attulerant Abbatibus Du Bois literæ, quibus significatum, pacis firmitati aliqua quidem deesse, nec etiam ampliora hucusque a Noaillo obtineri potuisse, se vero nulli parciturum labori, ut superatis jamjam difficilioribus, ultima manus completæ paci admoveretur ipsum etiam Noailium ad acceptandam Constitutionem ab aliquo tempore propensio- rem videri, & si quid in ejus acceptatione adhuc desideraretur, id progressu temporis ab eo obtineri posse, haud igitur consultum fore, hucusque bene cæpta ante eorum consummationem evertere. Præterea Regni Moderator Burnatum S. Pauli Parochum, necnon Damoroum & Sauffeyum utriusque injuriosi libelli Auctores per Argensonium Curia Præto- rem captos abduci jussit, quo comperto Noaillius Cardinalis questum ibat ad Regni Moderatorem,

Hist. Eccles. Tom. LXX. Gg eo-

Sæc. XVIII A. C. 1720. eoquod se infcio tres Sacerdotes a Parisiensibus Parochiis amoverentur, hancque injuria de concordia & pace mandandi occasio populis præberetur. Verum ad has querelas reposuit Regi Regens, hos Sacerdotes ob libellum ipsimet Cardinali injurios novosque motus ab eis concitatos merito ad Bastillæ carceres fuisse raptos; paulo post tamen omnes tres inde liberati sunt, postquam scriptum illud, per quod acceptationi sese opponebant, revocantes in ignem projecerat. Quoniam vero Boloniensis & Mont - Pessulani Episcopi Noaillo Cardinali suam inconstantiam acerbior scripto expresserant, ceterosque Episcopos opponentes ad rejiciendam hanc concordiam, & innovandas suas appellationes concitassent, ac insuper Nemausensis & Santonensis Episcopi in suis Instructionibus Pastoribus, plures Episcopos Acceptantes a subscribendo doctrinæ summario seu novo doctrinæ Corpore avertissent, hinc intra triduum Parisiis ad suas Diæceses recedere, a Rege jussi sunt.

§. VI.

Universitatis Parisinæ oppositio contra hanc pacem.